

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. R.** ,
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 3 stycznia 2020 r., z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. akt XI Ka (...),
zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 523 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego D.R.;**
- 2. obciążyć skazanego D.R. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w Ł. w sprawie o sygn. akt II K (...), uznał D. R. za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. Sąd ten warunkowo zawiesił wykonanie ww. kary na okres próby wynoszący rok; na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby, zaś na podstawie

art. 46 § 1 k.k. orzekł względem oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz J. G. kwoty 1 000 zł.

Od powyższego wyroku apelacje wnieśli obrońca oskarżonego, prokurator oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

Wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2019 r., w sprawie o sygn. akt XI Ka (...), Sąd Okręgowy w L. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł wobec D. R. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 20 zł, oraz zasądził od D. R. na rzecz Skarbu Państwa 580 zł opłaty za I i II instancję. W pozostałej części Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając:

- „1. naruszenia zasad odpowiedzialności za czyn, bezstronności, domniemania niewinności tj. 1 § 1 k.k., art. 5 k.k. i art. 9 § 1 k.k. przez bezpodstawne uznanie D. R. za winnego tego, że w dniu 31 marca 2016 r., w G., gm. Ł., woj. [...] usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości 15 litrów wartości 53,70 zł z włamaniem do stodoły J. G. , w ten sposób, że pokonał zabezpieczenie drzwi-wierzei przez podważenie rygla, a następnie dostał się do jej wnętrza, gdzie z zaparkowanego ciągnika rolniczego marki Z. zdjął przewód paliwowy zamontowany przy pompie paliwa,
2. zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 7 k.p.k. poprzez przyjęcie sprawstwa oskarżonego, mimo że zeznania J. G. są wewnątrznie sprzeczne, a zeznania świadków A. M. , G. S. , M. W. , Ł. P. , A. R. , S. R. , K. R. , opinia biegłych, wyniki tropienia psa tropiącego, prowadzą do odmiennych ustaleń, co do sprawstwa oskarżonego, wobec czego Sądy dowolnie, sprzecznie z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, że:
 - pies tropiący poszedł do miejsca zamieszkania oskarżonego D. R. ,
 - J. G. rozpoznał oskarżonego jako sprawcę,
 - szara kurtka odnaleziona w domu mieszkalnym oskarżonego jest kurtką jaką miał na sobie sprawca włamania do stodoły J. G. ,
3. art. 457 § 2 k.p.k. przez nierzetelne i niepełne rozpoznanie apelacji przez Sąd drugiej instancji, który utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji”.

Skarżący wniósł o „uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. akt XI Ka (...) i utrzymanego w nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 6 marca 2019r., sygn. akt II K (...) oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji”.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału XI Karnego Odwoławczego w Ł. z dnia 18 października 2019 r., po stwierdzeniu, że kasacja odpowiada warunkom formalnym, na podstawie art. 530 § 1 k.p.k., przyjęto ją i akta sprawy przestawiono Sądowi Najwyższemu.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w Ł. wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania jako „nieodpowiadającej przepisom określonym w art. 530 § 2 kk.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W wyniku analizy treści kasacji należało stwierdzić, że jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy i chociaż była wadliwie przyjęta, obecnie należało pozostawić ją bez rozpoznania, o co słusznie wnioskował Prokurator w odpowiedzi na kasację.

Zgodnie z przepisem art. 519 k.p.k., kasacja przysługuje tylko od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Jednocześnie przepis art. 523 § 2 i 3 k.p.k. określa przedmiotowe ograniczenia i wskazuje kategorie spraw, w których kasacja może być wniesiona przez strony. Paragraf 2 tego przepisu stanowi, że kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Według treści art. 523 § 4 k.p.k., ograniczenia przewidziane w art. 523 § 2 i 3 k.p.k. nie dotyczą kasacji wniesionej z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k. (bezwzględne przyczyny odwoławcze) lub przez tzw. podmiot szczególny, wymieniony w art. 521 k.p.k. (Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, a także Rzecznik Praw Dziecka jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka).

Jak już wskazano wcześniej, w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy wymierzył D. R. karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania na okres próby wynoszący rok. Sąd II instancji to rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

Uwzględniając wskazane powyżej ograniczenia, obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia bezwzględnych przesłanek odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k. Tymczasem takiego charakteru nie ma żaden z zarzutów podniesionych w kasacji. Także w jej uzasadnieniu skarżący nie wspomina o ewentualnym uchybieniu, mającym rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

W konsekwencji, skoro kasacja ta została wadliwie przyjęta, Sąd Najwyższy zobligowany był do pozostawienia jej bez rozpoznania, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w postanowieniu.